

50 LETNICO obhaja letos "Amerikanski Slovenec"

AMERIKANSKI SLOVENEK

RECEIVED NAJSTAREJŠI IN NAJBOLJ PRILJUBLJEN SLOVENSKI LIST V ZDRUŽENIH DRŽAVAH AMERIŠKIH.

PRVI SLOVENSKI LIST V AMERIKI

Geolo: Za vero in narod — za pravico in resnico — od boja do zmage!

GLASILO SLOV. KATOL. DELAVSTVA V AMERIKI IN URADNO GLASILO DRUŽBE SV. DRUŽINE V JOLIETU; P. S. DRUŽBE SV. MOHORJA V CHICAGI; ZAPADNE SLOV. ZVEZE V DENVER, COLO., IN SLOVENSKE ŽENSKO ZVEZE V ZEDINJENIH DRŽAVAH.

(Official Organ of four Slovenian Organizations)

STEV. (NO.) 213.

CHICAGO, ILL., TOREK, 4. NOVEMBRA. — TUESDAY, NOVEMBER 4, 1941.

LETNIK (VOL.) L

Japonska v 'najhujši krizi' - Rusi se umikajo na Krimu

Nemčija jo utegne prisiliti v vojno

Japonsko ljudstvo se opozarja, naj bo pripravljeno na krizo. — Izredno zasedanje parlamenta se odpre 15. novembra. — Nemčija znatno poostri položaj.

Tokio, Japonska. — Tukajšnja vlada je pričela opozarjati prebivalstvo, naj se pripravi, da bo enotno nastopilo v teh težkih časih, v katerih se nahaja dežela, češ, da je na vidiku "najhujša kriza v zgodovini Japonske".

Olja k napeti situaciji je priložila nemška vlada, ki je zadnje soboto izdala uradno izjavo, da je Amerika podzvela nekakšno vojno proti njej, češ, da je pričela streljati na nemške ladje. Izraža se zato možnost, da bo Nemčija pritisnila na Japonsko, naj izpolni svojo dolžnost, h kateri se je obvezala s svojočasnim paktom treh držav, Nemčije, Italije in Japonske, ter naj stopi v vojno proti Zed. državam.

Iz tega sledi, ako bo Nemčija vztrajala pri svoji trditvi, da je bila napadena od Amerike, da bo morala Japonska iti proti Ameriki v vojno. Vendar pa ni iz Berlina še nikakih poročil, da bi stavila nazijska vlada to zahtevo na Japonsko. Toda tudi v slučaju, da bo Nemčija molčala, bo ostala kriza na Japonskem naravnost eksplozivna. Povdarja se namreč, da dežela ne more mirno gledati ekonomske blokade, katero so ustvarile okrog nje Zed. države, ali pa druge dežele na njih pritisk. Kakor se pričakuje, se bo napetost z Ameriko v vsej obširnosti razpravljala na izrednem zasedanju japonskega parlamenta, ki se odpre 15. novembra.

V svoji omenjeni izjavi, s katero je spravila Japonsko v nemalo vznemirjenje, je povdarjala nemška vlada, da predsednik Roosevelt v svojem govoru zadnjega tedna ni govoril resnice. Prvič, pravi, že to ni resnično, da bi obstajala dva dokumenta, o katerih je predsednik govoril; eden od teh dokumentov, kot je omenil Roosevelt, vsebuje nazijski načrt za razdelitev južne Amerike, drugi pa načrt za odpravo vseh svetovnih religij, da jih nadomesti nazijska religija. Oba dokumenta sta potrjena, pravi nemška vlada z dostavkom, da sta tako neumna, da je odveč vsako nadaljnje razpravljanje o njih.

O drugi Rooseveltovi trditvi, namreč, da so nemške ladje napadle ameriške, pa pravi nemška vlada, da je zadostno ugotovljeno, da so pri spopadih na Atlantiku bile ameriške ladje pčve, ki so izvršile napad. Tega, pravi nazijska vlada, ne trdijo samo nemški viri, marveč so ameriške mornariške oblasti same to potrdile.

BODRI ANGLIJO K NASTOPU

Anglija mora ne samo vzdržati, marveč tudi zmagati.

London, Anglija. — Anglija mora prepričati Evropo, da je zmožna, ne samo preprečiti svoj poraz, marveč tudi Nemčijo dejansko premagati, in sicer na morju, na suhem in v zraku. Tako se je izrazil zadnje nedelje v nekem govoru S. Hoare, bivši angleški minister in sedaj poslanik na Špankem. Omenjal je, da se evropski narodi vdajajo prepričanju, da je prišla vojna na mrtvo točko, in da ne bo mogla zmagati niti Nemčija, niti Anglija. Da to mnenje ni na mestu, bo dokazala Anglija z dejansko zmago, ki jo bo dosegla s pomočjo Rusije in Amerike, je dejal.

CHICAGO BO SODELOVALA PRI "OBRAMBEM TEDNU"

Chicago, Ill. — B. Hodes, podpredsednik čičaške komisije za narodno obrambo, povdarja, da bo tukajšnje mesto v polni meri sodelovalo pri proslavi "Obrambnega tedna", kateri se bo po proglasu predsednika Roosevelta odhajal od 11. do 16. novembra. — Obenem je župan Kelly apeliral zadnji petek na vse mestno prebivalstvo, naj skrbi za to, da stari papir ne bo prišel v nič, češ, da je varčevanje z njim v prid narodnemu obrambnemu programu, in ga naj torej odda zbiralcem papirja. Istočasno bo tudi mesto samo podzvelo to skrb ter bo zaposlenih kakih 3000 relifarjev, da bodo pobirali papirne odpadke.

TOVARNA PRIŠLA POD VOJAŠKO KONTROLO

Bendix, N. J. — Tukajšnja tovarna Air Associates, ki izdeluje aeroplanske dele, postuje pod vojaško kontrolo. Na ukaz predsednika Roosevelta jo je namreč zadnji četrtek večer zasedlo vojaštvo, ko so ponovne stavke v njej ovirale produkcijo obrambnega materijala, za katerega je imela tovarna naročil za pet milijonov dolarjev. Vojaška uprava je takoj odpustila vse delavce ter jih nato sprejemala nazaj ne glede na to, ali so v uniji, ali ne. Tovarno je zadržalo 2.100 vojakov ter postavilo na strateških točkah strojnice. Pričakuje se, da bo vojaška uprava vzela pod svojo eskrbo tudi delavske plače.

Slovinci! Na vsaki prreditvi, na zabavah, taki ali taki, se spomnite tudi revežev v stari domovini. Pobirajte darove za nje!

SE EN AMERIŠKI RUŠILEC POTOPLJEN

Washington, D. C. — Amerika je prejela zadnji petek neprijetno vest, da ima njena vojna mornarica zaznamovati zopetno izgubo. Od nekega podmornika, brez dvoma nemškega, je bil namreč potopljen rušilec Reuben James, in sicer nekje zapadno od Islandije. Kakor je isti dan objavil mornariški departament, je bilo 44 mož posadke rešenih, dočim se za usodo drugih 77 še ne ve. Istočasno se je razodelo, da je bil ta rušilec, podobno kakor tudi Kearny pred par tedni, ob času spopada na "konvojski" službi, namreč, da je spremljal ladje, ki so vozile tovor za Anglijo. Predsednik Roosevelt se je izrazil, da nima vlada namena, da bi zaradi te potopitve prekinila diplomatske odnose z Nemčijo, češ, da se je moglo že v naprej pričakovati, da se bodo take nesreče dogajale, ko so dobile ameriške ladje ukaz, da imajo streljati na ladje osišča, kjer jih zapazijo, in da bodo torej tudi nemške ladje zavzele isto stališče napram ameriškim ladjam. — V senatu je novica o potopitvi povzročila velik razburjenje in so nekateri senatorji zahtevali, da se takoj prekliche nevtiralnostni zakon.

REKORDNO HITER DELAVEC PRI KORUZI

Tonica, Ill. — Neki Floyd Wise je pri državnem kontestu ličkanja koruze, ki se je vršilo na neki tukajšnji farmi zadnji petek, dosegel prvenstvo ne samo na tem kontestu, marveč je posekal vse dosedanje tozadevne rekorde. V teku 80 minut se je namreč natrgal in nalupil malenkost manj kakor celih 51 bušljev koruze. Povrhu pa je delal še v skrajno neugodnih okoliščinah; dež je namreč tako razmehčal tla, da je bila hoja po njih zelo težavna. Tekmovalcev je bilo skupaj 16 in drugo mesto si je zagisural neki L. Klein z malo manj kot 48. bušlji. Ta dva sta tudi nato zastopala Illinois pri narodnem ličkanjskem kontestu, ki se je vršil ta ponedeljek na isti farmi, v katerem so nastopili tekmovalci iz 11 držav.

CIO ZAVRGLA VOJNO REZOLUCIJO

Milwaukee, Wis. — Državna konvencija CIO organizacije je zadnji petek z večino glasov zavrgla resolucijo, v kateri se je predlagalo, naj bi bila državna organizacija "pripravljena, da podzvame popolne korake v sodelovanju z zavzencami." Opozicija je povdarjala, da bi ta resolucija pomenila vojaško ekspedicijo v Evropo.

NAČRT ZA VIŠJE VOJAŠKE PLAČE

Washington, D. C. — Neki senatski pododbor je zadnji petek prejel v obravnavo predlog za višje armadne izdatke. Glasom njega bi se imela mesečna plača prostaka podvojiti, namreč od sedanjih \$21 na \$42.

Katoličani so tako močni, kakor je močno njihovo katoliško časopisje.

Položaj se ostri tudi pri Moskvi

Nemci zasedli krimsko prestolico Simferopol. — Tudi Sevastopol ogrožen. — Moskvi preti nova nevarnost. — Rusi pošiljajo sibirake čete na bojišče.

PO KAT. SVETU

Vichy, Francija. — Božja pot v Lurdu ima te čase nenavadno visoko število obiskovalcev. Skoraj toliko jih je kakor v predvojni dobi in hotelom je nemogoče, da bi dali množicam potrebno postrežbo, zlasti glede hrane. — London, Anglija. — Iz katoliških vodilnih krogov so se pričeli oglašati protesti proti temu, ko angleška vlada ne dela razločka med katoliškimi in nekatoliškimi begunskimi otroci in jih spravlja v skupna zatočišča. S tem trpi katoliška vzgoja, pravijo.

Lisbona, Portugalska. — Iz raznih dokumentov, ki prihajajo semkaj, je razvidno, da je cerkev v zasedenih evropskih državah postavljena pod popolno kontrolo nazijskih oblasti. Med drugim smejo oblasti tudi zapleniti vsa lastnina, kar je dobi cerkev.

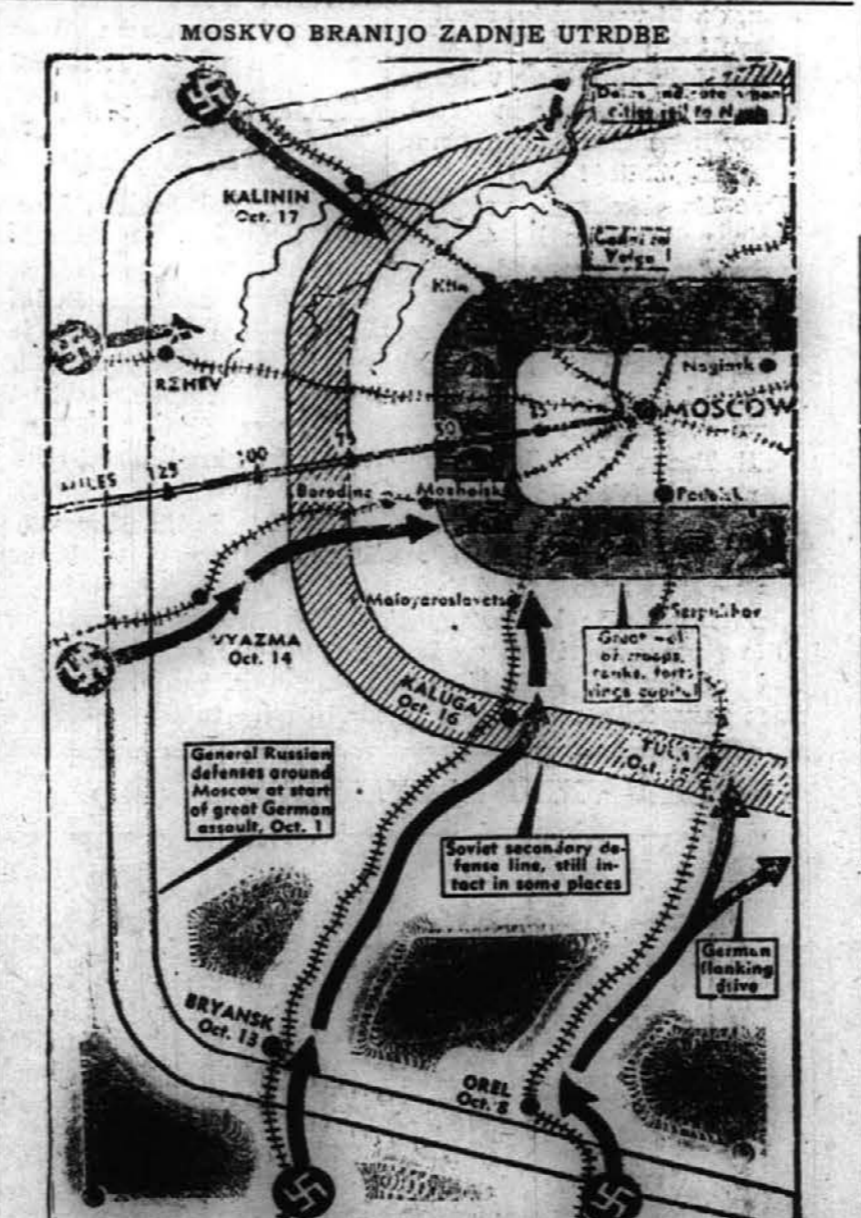
OKTOBER, NAJBOLJ MOKER MESEC V ZGODOVINI

Chicago, Ill. — Čičaška vremenska postaja nima v celi zgodovini svojega obstoja zaznamovati tako mokrega meseca kakor

London, Anglija. — Na ruskem polotoku Krimu, ki leži v Črnem morju, izvajajo Nemci pravo "blitzkrieg" ofenzivo. Ko so si zadnji teden izsilile pri mestu Perekop prehod preko ožine, ki veže polotok s celino, so se razlile njih čete tako hitro preko polotoka, da se zdaj bližajo že južnemu koncu, ter je tamkajšnje važno pristaniško mesto Sevastopol resno ogroženo. Koncem tedna so Nemci zasedli krimsko prestolico Simferopol.

Na radio pa se je v ponedeljek slišalo iz Moskve, da je postal položaj ruske prestolice skrajno kritičen, češ, da so vrgli Nemci v boj na tamkajšnji fronti nove mase vojaštva, tankov in topov. Iz tega se lahko sklepa, da se sovjetska vlada pripravlja na padec Moskve. Tudi drugače ne skuša, rusko poveljstvo olepšavati položaja in trdi, da jemlje svoje rezerve iz Sibirije, da jih pošilja na evropsko fronto.

je bil letošnji oktober. Imel je namreč 7.41 inčev dežja, kar je bilo za .05 inča več kakor v oktobru 1883, v dosedanjem rekordnem mesecu. Omenjena količina je bila dosežena do 6:30 v petek zvečer, a je potem do polnoči še naravnost lilo.

Slika kaže tri ruske obrambne črte pred prestolico Moskvo. Od teh so Nemci dve že prodrali in zdaj stoje pred zadnjo. Ta je sicer od vseh najmočnejša, vendar pa, kakor govore zadnja poročila, postaja za mesto položaj skrajno kritičen.

Iz zaslužnjene domovine

"svobodni" Hrvatski preganjajo vsakega, ki ne odobrava Paveličeve vlade. Po vsej Hrvatski vlada vsestransko pomanjkanje na hrani, obleki in obuvalu. — Govor hrvatskega bana Dr. Šubišiča razveselil Hrvate.

Koga preganjajo?

Na to vprašanje je zelo lahko odgovoriti, — nam je dejal človek, in njegova soproga, katerima se je posrečilo odnesti živo glavo. Preganjajo vsakogar, ki ni po njihovem okusu, kdor ne kriči "Živel Pavelič!", komur se hočejo maščevati in kdor se jim zdi nevar. Najhušje, to je resnica, se godi Srbom in židom, vendar tudi s Hrvati ni ravno mnogo boljše. Kako ravna s Srbi in židi, tega ni mogoče popisati. Kar zadeva Hrvate, mislim da so imena dr. Mažuraniča, dr. Reberski-ja, dr. Peroviča, dr. Price, Cara, Mariča in mnogo sto drugih dovolj hrvatska; koliko jih je danes mrtvih med njimi, koliko jih čaka, da bodo ustreljeni, koliko jih mučijo po prisilnih taboriščih. NIKAR ne vprašajte, koliko je ubitih in koliko jih je zaprtih. Ni mogoče odgovoriti. Na tisoče jih je. Celo o znancih in o prijateljih ni mogoče povedati, kje so in kako se jim godi. Kajti, če koga med njimi zapro, o njem ni več glasu, in če kakšnega znanca dalj časa ne vidite, se tudi vprašati zanj ne upate. To je namreč večkrat nevarno. Razlike v ravnanju z odraslimi in otroci, ženami in starci ni nobene. Z vsemi ravna na isti divjaški način.

Draginja.

Povprašam za ceno hrane in za prehrano nasploh. — Ne vprašajte, pravi gospa. Kaj bi vam govorila o cenah, saj še za denar ni mogoče ničesar kupiti. Vse, prav vse je na izkaznice. Kilogram rib je 150 dinarjev, masti 60 dinarjev, če je kaj je, olja sploh ni, riža tudi ne, moke 10 dkg vsakih 14 dni, kruh je trd, črn in ne prebavljiv in zraven tega ga dobite samo po 20 dkg. na dan, meso samo enkrat na teden in to odmerjeno na grame. Tobaka ni bilo cel mesec. Ponežeje pa ga je bilo dovolj in celo v Italiji se je prodajal jugoslovanski tobak in jugoslovanske cigarete, ki jih še danes prodajajo z istimi imeni kot prej. Predajali so čevlje z lesenimi podplati po 600-800 dinarjev par, ženski celo po 1000. Če preiščete ves Zagreb ne morete dobiti št. 42 ali 43 ženskih čevljev, pa če jih hočete z zlatom plačati. Sukna ni. Iz Italije in iz Nemčije so uvozili nekaj blaga iz tvarine, ki jo na umeten način pridobije iz lesa. Če vas v taki obleki zaloti dež ali če jo operete, potem ste brez nje. Prav tako je tudi s platnom za perilo, ki razpada in pušča najrazličnejše barve, če ga operete. In vse to je mogoče kupiti samo z izkaznicno. Dovolili so samo, da se sme en mesec v letu prodajati prosto u-

metna svila, ker se zaradi slabosti kakovosti kvari.

Usoda dr. Ivana Šubišiča

Ko so Kvaternik in njegovi zaprti dr. Mačeka, so se podali v divji lov po vsej Hrvatski za hrvatskim banom dr. Ivanom Šubišičem, ki so za njim izdali javno tiralico. Ko ga niso mogli najti so bili besni, a ko se zvedeli, da je pobegnil čez mejo, so pozapirli vse njegove sodelavce in načelnike posameznih oddelkov banske uprave. Ko so čez nekaj tednov slišali Hrvati banov glas na londonskem radiu, so bili silne veseli. Ljudi je vest prevzela in drugega dne se je po vsem Zagrebu pripovedovalo, kar je ban sporočil hrvatskemu narodu po radiu.

Iz raznih virov o Jugoslaviji

Po poročilih tajnih kratkovalnih radijskih postaj iz Srbije so se ponesrečili poiskusi generala Nedića, da bi uničil odpor Srbov. Kazenska ekspedicija je sicer napredovala v ozemlju, a najti četnikov ni mogla in po nekaterih manjših spopadih in streljanju v prazno je svoje delo pustila. General Nedić je napisal oster članek v "Novem Vreme-nu", v katerem je napadel srbske častnike zaradi "pomanjkanja discipline in neizvrševanja zapovedi", da bi namreč streljali v borbah na Srbe.

Zadnje vesti iz Kruševa, rudarskega mesta šestdeset milj od Beograda proti jugovzhodu pravijo, da so tam Nemci ustrelili dvajset rudarjev, ki so sicer baje pregovorili četnike, naj ne dvignejo rudnika v zrak, a so bili obsojeni zaradi bratovščine s četniki.

London, 21. okt. (UP.) — Jugoslovanska vlada v izgnanstvu sporoča, da so črnogorski uporniki po zadnjih vesteh pobili okrog tisoč italijanskih vojakov v zadnjih tednih samo, pognali italijanske oblasti in ubili sedem članov-lutk skupščine, ki so jo Italijani sklicali 18. julija. Predstavniki italijanskih oblasti so se umaknili na dalmatinsko obalo.

Nemci in Italijani si prizadevajo, povzemamo iz istega poročila, da bi napravili razdor med Srbi in Hrvati; Italijani se za to skušajo posluževati celo duhovščine.

Kadar Pavelič govori

Pavelič se sploh ne kaže pred ljudstvom. Kadar pa se navzlic temu odloči govoriti javno, si da napraviti na Gornjem Gradu pri zbornici oder — tik ob žid. Okrog odra se postavijo vstahi in njegovi "preiškušani" in "zaupni", da se mu ne bi približal kakšen (Dalje na 4. strani)

Amerikanski Slovenec

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedelj in dnevi po praznikih.

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago.
Telefon: CANAL 5544

The first and the Oldest Slovene Newspaper in America.
Established 1891.

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago.
Phone: CANAL 5544

Naročnina:	Subscription:
Za celo leto \$5.00	For one year \$5.00
Za pol leta 2.50	For half a year 2.50
Za štiri leta 1.50	For three months 1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$6.00	For one year \$6.00
Za pol leta 3.00	For half a year 3.00
Za štiri leta 1.75	For three months 1.75
Posebna številka 3c	Single copy 3c

Dopis valnega pomena za hitro objavo sporočajo biti poslani na uredništvo vrnj dan in pol pred dnem, ko izide list. — Za zadnje številko v tednu je čas do četrtine dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter, November 10, 1925 at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Naš življenjski standard

Ni dvoma, da bo sedanja vojna po vsem svetu znižala življenjski standard. V Evropi ga je že znižalo splošno pomanjkanje. Vsako privatno bogastvo v razbiti Evropi je že izgubilo. Karkoli je kdo imel za svoja stara leta, so pobrale oblasti za vojne namene, ki požirajo težke žrtve noč in dan.

Kako je z nami v Ameriki? Kako nas Amerikance že tiplje sedanja vojna? Amerika je najbogatejša dežela na vsem svetu. Statistika kaže, da se je v to deželo steklo zlato skoro vsega sveta. Osemdeset odstotkov vsega zlata na svetu je v ameriških blagajnah. V septembru je ta dežela lastovala \$22,748,000,000 zlata, dočim je v obtoku papirnatega denarja le okrog \$10,000,000,000, kar kaže visoko nadsolventnost.

Američani smo se dosedaj radi postavljali z našim življenjskim standardom. Je bil in je še na visoki stopnji, dasi lezemo z njim navzdol. Povprečni ameriški delavec, je s svojim življenjskim standardom daleč višje od življenjskega standarda mnogih srednjih slojev v Evropi. Vzemimo n. pr. evropski državni uradniki in to ne ravno najnižji, potem trgovci, obrtniki in profesionalci, služijo sicer v njihovih valutah precej višje, kakor delavci, toda so še daleč od tega da bi si mogli nabaviti stvari, ki si jih v Ameriki more skoraj povprečen delavec s srednjim zaslužkom. V Evropi je malo ljudi srednjega sloja, da bi si mogli omisliti avtomobil, navadnih delavcev pa nobeden. V Ameriki lastujemo, vsaj doslej smo, kolosalno avtomobilsko industrijo, ki je izdelovala doslej do 25,000,000 avto mobilov vseh vrst letno. Več kakor pet milijonov ljudi si služi svoj kruh v avtomobilski industriji. Amerikanci lastujejo baje 68% vseh avtomobilov na svetu. Skoro vsak četrti Amerikanec ima avtomobil. Na Angleškem vsaki devetnajsti in v Rusiji vsaki 213. Zdaj, ko je avtomobilska industrija omejena za 50% vsled obrambnega programa in obenem je ustavljeno in omejeno kupovanje na obroke, bo prodaja avtomobilov padla. Namen je porabiti material za vojne namene, a tudi življenjski standard bo s tem padel navzdol.

Življenjski standard v Ameriki pa bo odslej prizadet tudi vsled visokih davkov. Kako? Računajte. Dolar se ne da raztegniti preko svoje kupovalne moči. Nekatere vlade so to poskušale, zlasti v Evropi po zadnji vojni, pa so se vse znašle v popolnem propadu nevarnih inflacij. Primerjajmo: Delavec dela in zasluži dolar. Razdeliti ga mora tako le: 65c za življenje; 5c za davke; 30c za prihranke in investicije. Nekako po tem merilu so živeli doslej Amerikanci. Zdaj zadnje čase se pa to spreminja, kar se življenjske potrebe dražijo. Zdaj gre okrog 70c od dolarja za življenje; 20c za davke; in le 10c za prihranke. In če se bodo davki še dvignili, kar se gotovo bodo, ne bo možnosti za prihranke, ampak bo še vedno manj ostajalo za življenje in ljudje se bomo primorani odrekati marsikateri stvari, ki smo ji bili doslej navajeni, ali smo si jo zmogli privoščiti. To je eno.

Drugo je. Po dosedanjem davčnem sistemu je v letu 1939 plačalo le 12 odstotkov Amerikancev dohodninski davek. Zdaj po novem sistemu bo plačal skoro vsak dohodninski davek. Obrambni program tako zahteva. Toda ljudje, ki so preje tiste dolarje, kar bo šlo zdaj za davke porabili za boljše obleko, boljše obuvale, nekateri za avtomobile in gasolin itd., se bodo premnogi morali vsemu temu odpovedati.

Tak položaj se obeta našemu ameriškemu življenjskemu standardu.

Ameriško ljudstvo si bo moralo poiskati novih načinov in potov. Nižji standard življenja bo treba sprejeti. Mnogi si bodo skušali pomagati na druge načine. Nekateri prav resno svetujejo, da naj bi delavske družine zamisljale bolj domove z malimi vrtovi ali zemljišči zunaj na deželi po okolica industrijskih krajev, kjer bi si skozi poletne sezone lahko sami pomagali s zelenjavo, perutnino in še z drugimi pridelki, zakar morajo zdaj plačevati visoke svote po mestih. Svetuje se pa to sedaj, ko je zem-

ljiščem še nizka cena in so pogoji za mala domovanja z malimi zemljišči še ugodni.

Tako bo ta vojna, ki jo je svetu usilil Hitler, še dolgo povzročala sitnosti in neprijetnosti.

VESTI OD SV. LOVRENCA V CLEVELANDU

Cleveland, O.

Fara sv. Lovrenca je znana po širni Ameriki že zaradi tega, ker imamo kanonika za župnika. Pa tudi zato, ker imamo novo in krasno cerkev. Tako se pohvalijo vsi, ki si jo ogledajo. Veliki oltar je pa slikan v koledarju "Ave Maria". Omenjeni koledar je letos izredno lep in je prav, da si ga naroči vsaka slovenska hiša.

Moj namen danes je ta, seznaniti rojake s spoštovano družino, kateri so pred kratkim slavili 35 letnico poroke. To sta Mr. in Mrs. Michael in Alojzija Vrček. — Dne 18. oktobra so se številni prijatelji zbrali v cerkveni dvorani. G. kanonik so pa omenjenima pisali, naj zvečer ob 7:30 prav gotovo prideta na zanimiv sestanek. Ker se pa Mr. in Mrs. Vrček kaj rada udeležujeta društvenih sej, si mislita, gotovo bo nekaj izvanrednega. In ko še nekatere družstvene odbornike povprašata, bo li zares važna seja, jim ti pritrdijo in tako sta brez najmanjšega suma na kako drugo presenečenje prišla v dvorano. Ko pa zagledata zasedena omissja in vzklík: Za vajino 35 letnico, jima zjasni, kaj ta sestanek pomeni. — Mr. Vrček je zvest naročnik Amer. Slovenca, Novi Svet in Ave. Maria. Ze nad 20 let je blagajnik društva Najsv. Imena. Kadar je treba pomagati pri cerkvi, pri društvi ali pri Narodnem domu, sta Mr. in Mrs. Vrček vedno prva na mestu in zadnja odhajata. — Tako je prav, pravijo nekateri, jaz sem že dovolj storil. — Mr. in Mrs. Vrček pa ne rečeta, da sta že dosti storila. Pač pa pravita: Ako je kaj potreba, sva na razpolago.

K vsem častitkam se pridružujem tudi jaz in vama častim ter želim še nadaljni božji blagoslov na vsem valjnem delu! Gospod Bog se naj pa milostno ozira proti Vrčkovemu domu, da bi v zdravju, sreči in zadovoljstvu dočakala svojih še nadaljnih 15 let, da v krogu svojih dobrih sinov in hčera, vnukov in vnukinj, praznovala tudi zlati jubilej!

Dne 19. oktobra je pa praznovala podružnica št. 47 Slovenske ženske zveze desetletnico svojega obstanka, uniformirani krožek pa petletnico. Parado, katera je bila zares nad vse krasna, so vsi silno pohvalili. Koliko krožkov (Drill Team) je bilo navzočih, ne vem. Vem le to, da je bila velika vrsta krasnih uniformiranih deklet, katere so prav po vojaško izvežbane. Kateri krožek je bil najlepši, tudi ne vem. Kajti eni so bili lepši od drugih. Slišal sem sodbo razsodnih mož, ki so se

izrazili, da so vse krasne in da ne morejo izreči katere bi bile najlepše. Popoldne in zvečer se je pa vršil program v dvorani Narodnega doma, katerega je vodila agilna narodna delavka ga. Albina Novak, urednica "Zarje". Program je bil tako dobro izbran, da je vsem kaj najbolj ugajal. Pa, saj vemo, da kadar ima ga. Novak kaj v rokah, vselej dobro izpade. — Med ogledovanjem parade sem si mislil: Čast ženam in dekletom Slovenske ženske zveze. Ve ste učiteljice slovenstva v Ameriki. Tista dekleta, ki danes tako ponosno stopate, se gotovo zavedate, da ste Slovenke. In kadar boste dorastle, boste ponosne, da ste Slovenke in boste svojim naslednikom pripovedovale, kako je bilo v mladosti. S tem bote še drugi generaciji vcepili ljubezen do slovenstva.

Sedaj se je pa še nas moških oprile želja, da bi še mi očetje poskrbeli za sinove, kakor matere skrbje za svoje hčere. Ustanovila se je takozvana Moška zveza. Bi li ne bilo dobro, da bi tudi pri Moški zvezi začeli z mladinskim oddelkom? Res, Moška zveza je še mlada. Upajmo, da bo tudi ona, postala tako močna, kot je SZZ. Dobro, da bi voditelji Slovenske moške zveze o tem razmišljali.

V nedeljo 9. novembra bo Drill Team od podružnice št. 15 SZZ blagoslovil svoje znake. Upamo, da bodo vsa tista dekleta nastopila zopet v svojih uniformah, kot so nastopila dne 19. oktobra in bo še veliko več gledalcev. Pa ne samo gledalcev, tudi tistih, kateri bodo kupili vstopnice naj bo zares veliko števil. Dekleta in žene pripravljajo lep program, zato je prav, da smo vsi navzoči.

Pa naj bo za danes dovolj. Bom že še kdaj dobil čas za pisanje, saj zima bo gotovo dolga. — Pozdrav vsem čitateljem lista Amer. Slovenec in vsem rojakom širom Amerike.

J. Resnik.

KAJ NOVEGA NA DALJNEM ZAPADU

Walkerville, Mont.

Letošnje leto je bilo tukaj zelo deževno in zgodnja jesen je mrzla in snežna. Sedaj pa ko to pišem (20. okt.) je že drugi teden prav lepo in toplo vreme. Vsi želimo, da bi tako ostalo vsaj tja do božiča in nam tako skrajšalo zimske čase.

Veliko mladih Slovencev in Slovesk stopa v zakonski stan. Tako se je meseca septembra poročila hčerka tukaj spoštovane družine Mr. in Mrs. John Lousen. Zenin je pa tudi sin tukaj spoštovanih

staršev Mr. in Mrs. Anton Leskovar. Poroka se je vršila v cerkvi sv. Patrika, kamor spada nevesta. — Par tednov potem se je poročil nevestin bratranec, ki je tudi sin spoštovane družine Mr. in Mrs. Charles Lousen. Nevesto si je pa izbral druge narodnosti. Poroka se je vršila v škofijski katedrali v Helena, Mont. — Dne 5. oktobra se je tudi poročila Miss Ana Gornik, hčerka tukaj znane in spoštovane družine Mr. in Mrs. Marko Gornik. Za ženina si je izbrala slovenskega mladeniča Franca, sina Mrs. Mary Mihelich. Poroka se je vršila v cerkvi Sv. Sreca Jezusovega, kamor spadajo nevestini starši, ki so zvesti naročniki Amer. Slovenca. — Vsem mladim novoporočencem želim obilo sreče in božjega blagoslova v novem stanu!

Tukaj v Butte, Mont., smo imeli čast sprejeti v svojo sredo spoštovane glavne uradnike K. S. K. Jednote in sicer glavnega predsednika Mr. Johna Germa iz Pueblo, Colo., in glavnega tajnika Mr. Joseph Zalarja iz Joliet, Ill., katerim vsa čast, ki so se tudi tukaj pri nas v daljni Montani pomudili. — Tukaj je namreč družbo sv. Ane št. 208 KSKJ obhajalo 15 letnico svojega obstanka. Zato smo skupaj tudi slavili 25 letnico mladinskega oddelka KSKJ ter je društvo povabilo glavne uradnike na to slavnost in kateri so se tudi odzvali vaoliu. Dne 28. septembra se je vršila slovesna sv. Maša v cerkvi Svetega Odršenika, katero je daroval č. g. Rev. Pirnat, za vse žive in mrtve članice tega društva. Po sv. maši smo se pa vsi skupaj dali fotografirati pred solo in ljubo sonce je tisti dan ravno lepo sijalo in zato so tudi slike kaj lepo izpadle. Katera članica je želi dobiti, jo lahko dobi pri naši predsednici Mrs. Mary Orazen. Potem smo se pa vsi podali v dvorano, kjer so nas čakale polno obložene mize, ki so se šibile pod raznimi dobrotami, katere smo pridno zalivali s sladkim kalifornijskim. Ker so bila na to slavnost povabljena vsa društva KSKJ iz vse države Montana, nas je bilo veliko skupaj. Vendar pa vsa čast ženam, ki so preskrbele, da je bilo vsega dovolj za vse. Ko smo se dobro podprli in si potešili glad, smo že težko čakali, da bodo naši glavni uradniki začeli z govori. Najprej so govorili društveni predsedniki in tajniki. Za njimi je pa nastopil glavni tajnik Mr. Zalar, ki je razložil, da so ženska društva velike vrednosti za našo KSKJ in tudi mladinski oddelki pri Jednoti za napredek in korist. Po njegovem govoru je bil predstavljen glavni predsednik Mr. John Germ, katerega so navzoči pozdravili z glasnim ploskanjem.

V svojem govoru je omenil, da želi pozdraviti v imenu 40.000 članstva vse delegate in delegantije prihodnje konvencije KSKJ., ki se bo bo vršila v Chicago, Ill., prihodnje leto.

Naj omenim, da je bil glavni tajnik Mr. Joseph Za-

lar iz Joliet, že enkrat tukaj, medtem ko je bil Mr. Germ prvič tu, zato je bil pa tudi tako glasno pozdravljen, ker je nas silno razveselilo, imeti ga v svoji sredi, ker smo že večkrat čitali, kako vesele narave je Mr. John Germ. Zato smo pa potem tudi z napetostjo poslušali njegov govor. Joj, kakšno petje in kakšen glas ima ta naš glavni predsednik, zares pravi koloradski slavček. Srečni ste tam, ker ga imate v svojem sredi in imate tako večkrat priliko slišati njegovo krasno petje, kakor tudi vam lahko večkrat zaigra na svojo harmoniko. Zato pa hvala vam Mr. Germ in vam Mr. Zalar ter vama kličemo, da bi prišla k nam tudi ko bomo slavili 25 letnico ali srebrni jubilej našega društva sv. Ane št. 208 vsi zdravi in srečni.

Naj ob tej priliki tudi naznamim naročnikom Amerikanskega Slovenca, če še niste sami čitali, da se bo Amer. Slovenec podražil za \$1.00 na letni naročnini. Stara cena mu je še do 20. novembra in do tedaj lahko naprej ponovite list, kateri imate plačan list za več mesecev naprej. Tudi lahko sami pošljete na uredništvo, ali pa meni izročite, da jaz pošljem. S tem si prihranite en dolar. Vzrok podražitve vidite, oziroma citate v listu. Zato vas prosim, da to upoštevate. Saj vendar vsi radi citamo list Amer. Slovenec, saj je v njem največ novic. Posebno sedaj prinaša veliko novic iz naše žalostne stare domovine, kateri želimo, da ji ljubi Bog pomaga in jo reši pred nasilniki. — Pozdrav vsem naročnikom.

Mary Kotze.

MOLITEV

(Napisal za Amer. Slovenec — z vso slovensko dušo. — Milko Trampuš.)

Obračam se do Tebe mili Bog, ponižno na kolenih prosim: — Ohrani našo ljubo domovino, ohrani jo usmiljeni Gospod! — Saj ona danes kriva ni, da toliko trpi. In če dovoljeno je že, da kdo namesto nje trpeti sme, tedaj, Gospod, poglej na me!

Slovenski rod srce je Tebi dal, slovenska duša Tebe hvali, v miru, v solzah, sreči in trpljenju za njo si isti sveti Bog slovenskih tal.

Cuj jok! Nesreča tepe rod in žrtev je nezgod, Bog vojnih trum, odpusti ji, slovenska mati danes kriva ni da stoče, joče in trpi.

Nesreča padla je na naša tla, cskrujena je sveta zemlja. Satanski Adolf Hitler tam kraljuje in Mussolinijev škorenj vse tepta.

Naš sladki jezik ne velja, podirajo cerkva! Za naših mater jok jim ni in gluhi so za grozni klic krvi, ki toži jih in jim grozi.

Priteci o Gospod nam na pomoč in reši našo domovino! Saj čas je že, da zlata zarja sije in sončki žarki tepejo naj noč;

Dogodki

med Slovenci po Ameriki

Kap ga je zedela

Chicago, Ill. — Dobro poznane rojaka Mr. Franka Schifferer-ja z 1806 West 23rd Street, je oni dan na delu zadel kap na polovico života. Možu se je stanje že nekoliko izboljšalo in je upati, da okreva, kar mu prijatelji tudi žele.

Na operaciji

Cleveland, O. — Rojak Mr. Anton Stražisar iz Thames Ave. je bil odpeljan v Glenville bolnišnico, zaradi operacije. Operacijo je srečno prestopal. Prijatelji mu žele skorajšnjega okrevanja!

Bazar pri sv. Juriju

So. Chicago, Ill. — Pretekli četrtak zvečer je bila v cerkveni dvorani prva seja za cerkveni bazar. Udeležba na seji je bila polnovolna in se je ukrenilo nekatere najpotrebnejše reči za boljši uspeh bazarja. Nekateri so že prinesli svoja darila za bazar, od drugih se pričakuje, da jih še prinesejo na prihodnjo sejo. Farani so vabljeni, da pri bazarju krepko pomagajo.

Nagla smrt rojakinje

Cleveland, O. — Pretekli teden v sredo 29. oktobra je naglo preminula zadeta od srčne kapi Mrs. Gertrude Mrzlikar, rojena Bricelj, iz East 64th Street, v starosti 57 let. Doma je bila v vasi Lenart, fara Sostro pri Ljubljani in je prišla v Ameriko pred 35. leti. Tukaj zapuščala soproga Johna, ki je doma z Vrhniko, pet hčera, dva sina, dve sestri, dva brata in več drugih sorodnikov. Pogreb je bil zadnji petek iz cerkve sv. Vida na Calvary pokopališče.

Še en grob

Frotsburg, Md. — V Ritzmiller, Md., je pred kratkim umrl rojak Frank Vodopivec, v starosti 62 let. Doma je bil iz Petelinov na Notranjskem in je bil že dolgo let v Ameriki. Zapuščala ženo, dva sina in tri hčere.

V bolnišnici

Cleveland, O. — V Emergency bolnišnico je bil naglo odpeljan Mr. Frank Stefančič, iz Chapman Ave. — Prijatelji mu žele hitrega okrevanja in skorajšnjega povratka nazaj domov!

Naš sveti mir pokriva njo, sovražnik naj bo proč! Naj Križ ljubezni veže vse in večna svoboda ohrani se! To srčna želja naša je. —

— Ko sedamo k zajutruku, kosilu ali večerji, naj nam stopijo pred oči ubogi reveži v stari domovini. Bog ve, ali imajo oni, kako storjico kruha, da bi jo zavžili? Pomagajmo jim, zbirajmo za nje prispevke!

CAROVNIKOVA ZVIJAJČA (321)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: Edgar Rice Burroughs

IN HIS EERIE DEN, KRAGA PREPARED TWO FRAGRANT BEVERAGES, INTO ONE HE MIXED A DEADLY POISON, THAT ONE WAS FOR TARZAN.

"TARZAN IS CLEVER," HE SAID TO HIS APPRENTICE, "HE WILL SUSPECT ME; HE WILL WISH TO EXCHANGE DRINKS."

"WHAT WILL YOU DO? AT FIRST I'LL HOLD THE POISON CUP," KRAGA CHUCKLED; "AFTER THE EXCHANGE, TARZAN WILL HAVE IT!"

AND SO KRAGA WENT OUT TO THE APE-MAN TO ENACT HIS COWARDLY PLOT.

V svojem zasebnem brlogu je Kraga pripravil dve dišeči pijači. V eno je primešal smrtonosnega strupa. Ta je bila za Tarzana.

"Tarzan je razumen," je rekel svojemu vajencu. "On bo pričakoval od mene, da bi zamenjala pijačo."

"Kaj boš napravil?" "Najprej bom jaz držal v roki zastrupljeno pijačo," odvrne Kraga; "ko si jo izmenjamo, jo bo imel Tarzan!"

Tako je Kraga stopil ven, da uveljavlji svojo zavratno zaroto.

NEDELJSKI KOTIČEK

J. M. Trunk.

TEDENSKI KOLEDAR

- 9. Nedelja — pobink
- 10. Ponedeljek — Andrej Avel
- 11. Torek — Sv. Martin
- 12. Sreda — Martin, papež
- 13. Četrtek — Stanislav Kostka
- 14. Petek — Jozafat
- 15. Sobota — Albert Vel.

DRUGA NEDELJA V NOVEMBRU

"Kdor bere, naj ume (Marko, 13, 14)".

Po knjigah govori Bog k tvoji duši. Tiskana beseda je postala bolj važna in odločilna v naših časih od govorjene besede. Milijoni čitajo eno knjigo, k pripovedi jih pride le pečica. Gre za dobre knjige. Resnice, ki so v dobrih knjigah, so nam razodete po sv. pismu. aill po ustnem izročilu, v knjigah namreč, ki vsebujejo verske resnice. Vse eno ti mora biti, ali govori Bog neposredno s teboj, ali po spisih ljudi, če so spisi le resnični. Ali smeš morda tirjati, da naj ti Bog pošlje nebeske duhove, ki naj te poučijo, kakor je restoril tuintam pri očakih in prerokih? Bog poučuje človeka po človeku. Zato se je tudi Sin božji učlovečil. To je navadna pot njegove svete previdnosti. Da imaš pa zagotovilo čiste resnice božje, v ta namen je postavil katoliško cerkev, ki nabožne spise svojih otrok nadzoruje, presoja. Brez cer-

kvenega dovoljenja se ničesar ne sme dati v širšo javnost, ako vsebuje razprave verske in pravne vsebine. Tako si pri takih od cerkve potrjenih in odobrenih spisih na varnem.

Da pa čuješ glas božji in ga razumeš, ne smeš gledati na pisavo, niti ne gledati na obliko, iskati lepih misli, biti ti mora pri tem le na tem, da spoznaš resnico božjo. Duhovna korist mora biti edini zaklad, za katerega gre, ki ga iščeš in želiš najti. Ako ga resno iščeš z vso iskrenostjo, ga boš prav gotovo našel.

Neobhodno potrebna pa je pri tem pomoč Svetega duha. Pokliči toraj najprej na pomoč tega duha resnice, da te razsvetli. Beri raje manj, ko preveč. Ako ob določenem času malo bereš in bereš mirno in pazljivo, ti bo to bolj koristilo, kakor če čitaš mnogo, pa ne razumeš. Ako čitaš zdaj to, zdaj ono, ti bo tako čitanje bolj škodovalo, kakor koristilo.

BARAGOV SVETILNIK

P. Bernard Ambrožič OFM.

Kako se vam zdi — ali še poznate to stvar, ki tukaj pred vami stoji in vas skuša izzvati, da bi jo — brali?

Baragov Svetilnik?

Ali je to nekaj novega? Ali ni prav za prav nekaj zelo starega? Ali ne bo ta ali oni od vas celo dejal, da je — po greta rihta . . . ?

Res, precej veliko število let je že minilo od takrat, ko je Baragov Svetilnik zasvetil na nekem takemle mestu, in prav tako je že veliko let minilo od takrat, ko je žalostno — ugasnil . . .

Dobro, da ni umrl. Umreti pa sploh ni mogel, ker ni bil nikoli živ. Če bi bil živ in bi pozneje umrl, bi ga pač ne mogli poglcicati nazaj k življenju. Umrl torej ni, samo ugasnil je, ker ni bil drugega kot pač-svetilnik. Lampa, če hočete. Po domače so ga nekateri hudomušneži že takrat tako imenovali. Dobro, naj bo pa lampa. Se veseli bodimo, da je bil samo lampa. Če lampa ugasne, jo lahko spet prižgete, samo malo olja ji je treba naliti.

In tako smo Baragov Svetilnik spet prižgali. Kje smo dobili olja, da je sploh hotel zagoreti?

Kar naravnost naj bo povedano, da mu je novega olja prillilo letošnje zbotovanje Baragove Zveze, ki se je vršilo pri sv. Lovrencu v Clevelandu v torek dne 14. oktobra. To zbotovanje je bilo zelo živahno in imamo veliko nado, da je bilo tudi uspešno. Zborovalci so vrtali in vrtali in so privrtali tako globoko, da je priteklo olja nič koliko. Vsak si ga je nabral po mili volji in ga porabil enako po mili volji. Nekateri so si z njim mazali svoje srce, drugi jezike, tretji korajžo, četrti so mazali blagajno. Tudi kak fleten kompliment je padel tu pa tam, s tem na novo pridobljenim oljem primerno namazan.

PRIPRAVLJAJO SE ZA NEDELJO

Slika kaže, kako se vojski iz taborišča v Wadesboro, N. C., "šimajo" v soboto popoldne, da se bodo v nedeljo, ko imajo prost, lahko postavili. Malti dečki, ki čistijo čevlje, imajo ob takih dnevih dober zaslužek.

Svetilnik, pritisnil mečko in zdaj — strmite in zijaite: gori, gori. In bo gorelo . . . dokler bo pač gorelo.

Pa kaj je bilo tako znamenitega letos na zborovanju Baragove Zveze?

Saj že sam ne vem, toliko lepega je bilo. Bom začel kar pri stvari, ki se bo temu ali čemu zdela od zadnjega konca prijeta. Pa naj se zdi, če se če.

Imenitno je že to — in prav to je posebno imenitno — da smo že zares brali v naših listih najmanj dvojce poročil o zborovanju letošnje Baragove Zveze. Obe poročila sta bili prav po mojih prejšnjih razlagah od oljem tega leta namazani. Prvo je prišlo od Baragovega promot. . . pardon, prišlo je od vrliga Mr. Grdine v Clevelandu. Komaj so se bili razšli, hočem reči, komaj SMO se bili razšli Baragovi zborovalci, je že razglašal naš Anton o uspehih tega zborovanja. Napovedoval je lepe in upalno reči. Bog vas usliši; Mr. Grdina, in Baraga naj vas usliši, da bo res vse tako!

Potem se je oglasil drug promo . . . pardon, drug Baragov častilec, Mr. Meljač, tudi v Clevelandu doma. Nič manj se temu dopisniku ni poznalo, kako se je nalezal dišečega olja na zborovanju. Tako mu tečejo besede, da se skoraj opisati ne da. Z eno besedo — beseda mu teče kakor po — olju.

Se nič nisem povedal, kaj je bilo letos tako znamenitega na zborovanju Baragove Zveze. Saj bi rad že kaj povedal, pa mi kar naprej silijo druge reči pod pero, da se kar ne morem zamisliti v vsebino zborovanja.

Sili mi na primer na misel, da je vendar tudi v takihle pustih in presneto žalostnih časih kaj veselega na svetu. Upam, da povsod, ne samo pri nas. In še to premišlujem, kako da je ravno letos bilo toliko olja na Baragovem zborovanju, kot že dolgo ne. Pa se mi usiljuje odgovor, da bi dejal: Zato, ker se nikoli ni bilo tako silno potrebno, da dobijo naša srca nekoliko takega olja. Saj je nevarnost, da se izgubimo v samih žalostih in potlačnostih, da zamahnemo z roko in rečemo: Oh, pojdi te no, saj je vse skupaj nič!

Kadar bomo kaj takega rekli, takrat — adijo in good bye! Takrat bo po nas! Mislim, da je to nevarnost videl sam naš Baraga z nebeskih višav. Videl je, da smo že skoraj pozabili ne le nanj, ampak tudi same sebe! Kakor da bi ne hoteli biti več narod, slovenski narod, tako nekako smo rinili v svet tjavendan. Predramili smo se vsaj nekoliko v raznih koticah narodnega spanja in smrčanja, pa je bila naša prva skrb, ko smo se prebudili: Ali bomo pa mogli tudi vstati???

Zbudi se še marsikdo, vstati je težko! Oh, vstati, vstati! Posebno, če se mudi in je treba zgodaj vstati! O, kako zelo se nam mudi . . .

In to je res veselo. "Poklicni" pisavci se izpišejo, se naveličajo, se utrudijo, ne utegnejo, se izčrpajo — in vse zastane. Vse utihne in nihče ne vpraša, zakaj je zmanjkalo olja. Bralci si mislijo — če sploh na to pomislijo — saj smo se res ravno naveličali tega in takega branja. Prav, da ni nič več. Skoraj ne more biti drugače, če spet in spet eden in isti človek piše in nabija eno in isto stvar.

Vidite, takole je. Če se pa oglasijo vsakovrstni pisavci in promotorji iz navdušenja, iz notranjega nagiba, iz lastnega srca — potem je stvar drugačna. Ljudstvo befe od kraja in od konca in začne spoznavati, da zadeva ni le sitnost tega ali onega, ki samo zaradi tega tišči in poriva, ker je pač tako "tiščinast", ampak je last nas vseh. In to je, kar velja in šteje. Grdini, Meljači in drugi možje — seveda tudi žene — priljavite in porivajte še naprej! Tudi temule ljubemu Svetilniku priljavite, da ga ne bo spet kar kmalu kakšna slavnata jesenska, spomladna, poletna ali celo zimška sapica upihnila.

Se nič nisem povedal, kaj je bilo letos tako znamenitega na zborovanju Baragove Zveze. Saj bi rad že kaj povedal, pa mi kar naprej silijo druge reči pod pero, da se kar ne morem zamisliti v vsebino zborovanja.

Sili mi na primer na misel, da je vendar tudi v takihle pustih in presneto žalostnih časih kaj veselega na svetu. Upam, da povsod, ne samo pri nas. In še to premišlujem, kako da je ravno letos bilo toliko olja na Baragovem zborovanju, kot že dolgo ne. Pa se mi usiljuje odgovor, da bi dejal: Zato, ker se nikoli ni bilo tako silno potrebno, da dobijo naša srca nekoliko takega olja. Saj je nevarnost, da se izgubimo v samih žalostih in potlačnostih, da zamahnemo z roko in rečemo: Oh, pojdi te no, saj je vse skupaj nič!

raga. Pa je dejal gospodu Bogu: MOJ narod so tile ljudje, ali bi ne smel jaz nekaj ukreniti, da bi vsaj majčkeno pripomogel k prebujenju in pogumnemu vstajenju? Da bi jim vsaj merico olja prillil, jim nalil nekoliko veselja in jih opogumil k zavesti, da tudi v drugih pogledih še ni vse — zgubljeno . . . ? In gospod Bog je prikimal in Baraga je pogledal doli na nas, prav od blizu nas je pogledal in mi kar trdno upamo, da ne bo tako brž pogledal spet proč in naš — obrnil hrbet . . . Tako je moje premišljevanje. Kakšno je pa tvoje, ti Baragova sestra, ti Baragov brat?

TO IN ONO

KEARNY ODDAL PRVI STREL

Washington, D. C. — Mor-nariški tajnik Knox je v sredo zvečer izdal uradno izjavo, v kateri je objavil, da je ameriški rušilec Kearny, ki je bil pred dvema tednoma v spopadu z nekim nemškim podmornikom resno poškodovan, sam šel v spopad ter je tudi oddal prvi strel. Kakor pravi Knox, je bil ta rušilec med drugimi bojnimi ladjami, ki so spremljale trgovske ladje, ko je prejel klic od neke druge ladje, da je napadena od podmornikov. Kearny je odplul tja, ter vrgel proti podmornikom bombe. V odgovor so bili proti njemu oddani trije torpedi, od katerih ga je eden zadel.

NEMCEM SE UTEGNE OMEJITI TOBAK

Berlin, Nemčija. — Tudi to-hak, ki je zadnje razkošje, katerega so si Nemci lahko dosegli brez omejitve privoščili, utegne priti v kratkem pod enako kontrolo ter se razdeljevati na karte kakor razne življenjske potrebščine. V raznih večjih mestih, izvzemši Berlina, se je prvi poizkus že podvzel, vendar pa se doslej pazi le v toliko meri, da kadilec ne dobi cigaret v dveh trgovinah na en in isti dan.

NEMCIJA DOVOLILA NOVE RADIO POSTAJE

Berlin, Nemčija. — Propagandno ministerstvo je dovolilo Nemeem, da lahko poslušajo programe z radio postaj v nekaterih zasedenih državah, ki so bili doslej prepovedani. Vendar pa morajo biti ti programi odobreni od nazizjskih oblasti. Programov iz "prijateljskih" dežel, kakor iz Italije, Rumunije, Španske in Finske, pa Nemeem še vedno ni dovoljeno poslušati.

DEFENSE BOND QUIZ

- Q. What can I do to help my son who has just entered military service?
 - A. Your boy must be clothed, fed, and supplied with the latest equipment. This requires money. Buy a Defense Saving Bond and help the Government to equip your son.
 - Q. What is labor's attitude toward the Treasury's Defense Savings Program?
 - A. Strongly cooperative. The A. F. of L., the C. I. O., the Railroad Brotherhoods, and numerous other labor groups all over the country have endorsed the Program.
- NOTE: To buy Defense Bonds and Stamps, go to the nearest post office, bank, or savings and loan association; or write to the Treasurer of the United States, Washington, D. C. Also Stamps now are on sale at most retail stores.

ŠTIRJE DNEVI

(Dalje)

Ali bo mene kdo odnesel? Ne, kar leži in umri! A, kako je življenje lepo . . . Tistega dne, (ko se je bila pripetila nezgoda s psičkom), sem bil srečen. Ves v zanosu sem šel po cesti, a sem tudi lahko tak bil! Ah, spomini, ne mučite me, pustite me v miru! Sreča, ki je ni več, trpljenje, ki je zdaj, da bi vsaj ostalo samo trpljenje, da me ne bi mučili spomini, ki me nehotе silijo, da primerjam! Ah, hrepenenje, hrepenenje! Hujše si ko vse rane!

Toda, vročina pritiska, sonce pripeka. Odprem oči in vidim iste grme, isto nebo, le da pri dnevni luči. Tudi moj sosed je tu. Zares — Turek je. Kako neznanjsko velik! Spoznam ga: to je on . . .

Pred menoj leži človek, ki sem ga jaz umoril. Zakaj sem ga umoril? Tu leži mrtev, krvav. Zakaj ga je usoda sem prignala? Kdo je ta človek? Mogoče ima tudi on — kakor jaz — staro mater? Mogoče sedi pred vrati svoje borne kočice in se ozira proti daljnemu severu, ali ne, bo prišel njen ljubljani sin, njen delavec in hranitelj?

A jaz? Tudi jaz . . . Jaz bi celo zamenjal z njim. Kako je srečen, ko nič ne sliši, ne občuti ne bolečih ran, ne ubijajočega hrepenenja ne žeje. Bajonet mu je šel prav skozi srce . . . Saj je na uniformi velika, črna luknja; krog nje je ista kri. To sem storil — jaz.

Nisem hotel. Ko sem šel v vojno, nisem imel namena, da bi komu kaj hudega prizadejal. Te misli ni bilo v meni, da bom moral ubijati ljudi. Le to sem imel v mislih, kako bom svoje prsi nastavljal kroglam. In sem šel in jih nastavljal.

No — in kaj je bilo? O, kak tepec, tepec sem bil! Ta nesrečni Felah (oblečen je v egiptovsko uniformo) — je še manj kriv ko jaz. Preden so jih — ko slanike v sod — stlačili v ladjo in jih pripeljali v Carigrad; ni bil še nikoli nič slišal ne o Rusiji ne o Bolgariji. Zapovedali so mu, da naj gre in je šel. Če bi ne bil šel, bi ga bili s palicami pretepli ali bi mu bil kak paša pognal kroglo iz samokresa v glavo. Prehodil je dolgi marš iz Stambula do Ruščuka. Mi smo jih napadli in on se je branil. Ko je pa videl, da se ne bojimo teh strašnih ljudi in njegove puške in prodiramo dalje in dalje, tedaj ga je obšla groza. In ko se je hotel vrniti, je planil nanj majhen človeček, ki bi ga bil mogel on z enim samim sunkom svoje črne pesti ubiti, in mu porinil bajonet v srce.

Česa je bil torej on kriv? In česa sem bil kriv jaz, dasi sem ga umoril? Kaj sem zakrivil? Zakaj me muči žeja? Zeja!

Kdo ve, kaj ta beseda pomeni? Ah, ko bi vsaj kdo prišel!

Moj Bog, v tej obilni čutari je brez dvoma kaj vode! A kako naj pridem do njega? Koliko me bo to stalo! Vseeno je —, pripel bom do njega.

Plazim se. Noge mi bingljajo, oslabljene roke morejo komaj nositi otrplo telo. Do trupla je kake štiri metre, a zame jih je na tisoče . . . Moram se splaziti tjakaj. V grlu mi že in peče ko ogenj. Seveda, brez vode bi prej umrl . . . Vendar, mogoče . . .

In plazim se. Noge mi ostajajo na zemlji in vsak gibljaj mi povzroča neznanske bolečine. Kričim, kričim in stokam, a vendar se plazim naprej. Slednjič — tu je on. Tu je čutara . . . voda je v njej, toliko vode! Zdi se mi, da je več ko pol čutara. O, vode bom imel za dolgo . . . do svoje smrti je bom imel dovolj!

Ti človek, moja žrtev, si me rešil . . . Naslonim se na kolmce in začnem odvezovati čutaro, a mahoma izgubim ravnotežje in padem z obrazom na prsi moje žrtve. Hud mrliški duh vstaja že iz trupla.

Pil sem. Voda je bila topla, a nepokvarjena. In toliko je je, da me bo še dolgo preživljala. No — in potem? Če bom živel še pet, šest dni, zakaj pa? Naši so odšli. Bolgari so se razkopili. Poti ni nobene v bližini. Vseeno — umreti bom moral. Le to je, da sem si namesto tridnevne agonije pripravil šestdnevno. Ali bi ne bilo bolje, da storim konec? Zraven mojega sosedja je puška, izvrstno angleško delo. Treba mi je le iztegniti roko — potem kratek hip in vse bo končano. Patrone ležijo zraven na kupku. Ni bil utegnul, da bi bil vse izstrelil. Ali naj se torej pokončam — ali pa naj čakam? Na kaj? Na odrešitev? Na smrt? Da bi čakal, da pridejo Turki in mi potegnajo kožo z mojih ranjenih nog? Potem bi bilo pa že bolje, da bi se sam . . .

Ne, glave ne smem izgubiti; boril se bom do konca, dokler bom imel še kaj moči. Če me bodo našli, bom že rešen. Saj je tudi mogoče, da kosti niso prizadete, pozdravili me bodo. Domovino bom videl, svojo mater, Mašo . . .

O Bog, ne daj, da bi vse zvedeli! Naj si mislita, da sem bil takoj mrtev. Kako bosta mogli to prenesti, če bosta zvedeli, da sem se mučil dva, tri, štiri dni?

(Dalje prih.)

Predstavite vašim prijateljem "Amer. Slovenca" in jim ga priporočite, da se nanj naroče!

ZLATA KNJIGA

ki smo jo izdali za petdesetletnico

"Amerikanskega Slovenca"

je s stališča slovenske zgodovine in drugače nadvse zanimiva knjiga. Vsaka slovenska hiša bi jo naj imela v svoji hiši. Naročite jo, **50c** stane samo

Kdor pa želi naročiti tudi Spominsko knjigo ki je bila izdana za štiridesetletnico "Amerikanskega Slovenca" pred desetimi leti, katerih imamo še nekaj na roki, tak dobi obe skupaj, to je Spominsko knjigo od 40 letnice in sedanjjo Zlato knjigo, obe za samo **75c**

Naročila sprejema:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 W. Cermak Road,

Chicago, Illinois

Izdelovalci otroških igračk so na delu s polno paro, da bodo za božično dobo založili trg s stvarmi, o katerih sanja otroška duša. Gornja slika kaže dve vrsti igračk, ki bodo prišle v poštev za Miklavža: zgornj urejuje mali potociet promet, spodaj pa deklica vodi parado helih medvedov.

Paul Keller

"Hubert"

ROMAN IZ GOZDOV

(Konec)

Včasih zavija tudi v kakšno kmetško gostilnico in se udeleživa širokega razgovora, vesela in z dobrim tekom; ne delava tega zato, da bi kmete izpraševala ali se celo norčevala iz njih, ampak samo zato, da sva človeka. Kmetje so vedno v majhni zadregi, če prisedevala, in enemu je radi njegovega prevelikega viteštva nekoč celo ugasnila pipa, nakar mu je ponudila Erika prižgano vžigalico. Tedaj je rekel kmet: "Vi ste pa prava ženska!"

Ta pohvala me je zelo razveselila. Boltežarja vidiva redkokdaj. Oženil se je bil s svojo Malčko in je najbrž čisto zadovoljen z njo; toda ne verjamem, da porabi preveč časa za izkazovanje ljubezni; dela in urejufje svoje novo gospodarstvo.

V kratkem pride njegov brat. Potem prevzameva posestvo. Trdno sva sklenila, da se vživiva v posestvo in občino, in sva si obljubila, da posestvo zopet prodava, če bova videla, da midva nisva tista "gospoda", ki naj bi bila posestvu in vasi v blagoslov. Ne bova dovolj brezvestna, da bi ostala na takem mestu, če opaziva, da mu nisva kos.

Boltežar prisega na vse kriplje, da je Erika najsjajnejša graščakinja v vsej provinciji. Kar se niene tiče, je rekel zamišljeno, mora šele počakati, da vidi, kako se bo stvar razvijala. Veliko upanja, pravi, da nima! Človek se prav lahko imenuje Hubert, pa vendar prav nič ne sodi v gozd. To se pravi, v gozd bi že sodil, kar se je izkazalo; toda za graščaka, je menil, mi nedostaja genija in naravnega nagona, zato naj se kar zanesem na svojo ženo, na njegovega brata in nanj, če hočem, da mi bo še zaupal.

Od tega časa dalje študiram knjige o poljedelstvu. Boltežar je bil to izvohal in se je izrazil zelo nevarno.

"Kajti," je rekel, "če se je človek takih reči napasel, hoče potem seveda poskusiti, če pa poskusi, mu spodrsne."

"Toda, hudimana, Boltežar, kaj pa naj vendar bom na svojem posestvu?"

Popraskal se je za ušesom.

"Prav nič! To se seveda pravi: prva oseba, lastnik. Mislite si le, gospod Hubert, v državi dobrega kralja! Kaj dela? Pred vsem je tiho. Pravi si: strokovnjaki v moji državi se razumejo na ta posel bolje, nego jaz; zato jim bom prepustil in se ne bom mešal vmes. Glejte, gospod Hubert, tako dela dober kralj. Domišljav kralj hoče storiti vse sam in voz gre iz koliesnic."

"Vi torej mislite — naj nič ne pomenim na posestvu?"

"Nič nikakor ne! Kdo bo tako pretiral! No, kako že pravijo vedno po časopisih: osebnost!"

Ko bi ne bil ravno Boltežar, ki mi je daljal take nasvete, bi seveda zameril. Temu človeku pa, kadar govori tako pošteno iz srca, ni mogoče zameriti.

Stari Grčar je umrl. Nobenega drevesa ni mogel več posekati v gozdu, hotel pa je biti od jutra do večera pri delu. Odkopa-

val je zablatene jarke, in tako čistil žile svojemu ljubemu gozdu.

Vesolja do dela mu ni bilo mogoče udušiti. Postal je njegova žrtev. Hudo se je prehladil na blatnem močvirju, dobil pljučnico — in konec je bilo z njim!

Prej nekoč sem premišljeval, kakšen bo ležal Grčar v krsti.

Tako je bilo: s sršasto glavo, s čemer-nim obrazom.

Toda njegove roke! Tako izprevrnjene v svoji obliki, tako razrezane od življenja, ki je bilo polno težkega dela, sedaj pa mirno sklenjene na prsih.

Ob njegovi krsti sem mislil: "Ljubi Bog, ne vem, kako je v tvojem raj; toda če je tam le kaj podobnega gozdu, daj, da bo stari Grčar prebival v njem!"

Ob tihih in dolgih zimskih večerih Erika in jaz večkrat sanjariva o bližnji pomladi. Tedaj se prične novo življenje.

Brez te cvetoče, mlade žene bi jaz zimske samote ne prebolel. Tako pa sem bil vedno zadovoljen, tudi če sem sedel pri svojih knjigah. Dovolj mi je bilo, da sem vedel, Erika je tukaj, in kar nič več nisem bil sam.

Nekoč pa je rekla: "Veliko željo imam. Prodaj to hišo, ali pa jo daj v najem!"

"Zakaj? Zgrajena je prav po mojem okusu; veliko bolj udobna in prijetna je, kakor pa tam tista takozvana graščina."

"Pa daj v najem stanovanjske prostore v gradu!"

"Zakaj? Zaradi malenkostnega zaslužka?"

"Ne, zaradi najemnika."

"In kdo naj bi to bil?"

"Sploh kdo iz mesta, ki je razumnega duha, najbolje eden tvojih prejšnjih prijateljev."

"Ah — zato, da bi imel jaz družbo? Ti želiš, da ne osamim. Ali nočeš biti vedno moja družabnica?"

"Ne! Vedno ne! Ti moraš večkrat biti v drugi družbi, večkrat potovati tudi sam. Zato, da boš vedno zopet mislil, kje je tvoj dom."

"Da!" sem rekel in ji stisnil roko.

Hubert! Če slišiš ime, pomisliš na lov.

Lovec ne bom — čas mojega lova je minil, kakor je bil minil za radoživega akvitanškega princa, ko je bil zagledal, kako se je med jelenovim rogovjem svetil bel križ velike resnobe. Toda kot Hubert hočem živeti vedno v gozdu, sredi njegovega tisočerega življenja, pod njegovim prekrasnim, zelenim šotorom.

Po letu dni vem, da gozd ni preprosta, tiha hiša iz listov, kakor se večini ljudi zdi; gozd ima svoje bridkosti in svoj mir, svoje krike in svojo pesem. Kar v lastnem srcu zveni, vzbudi v gozdu odmev.

Katoličani so tako močni, kakor je močno njihovo katoliško časopisje.

IZ ZASUŽNJENE DOMOVINE

(Nadaljevanje s 1. strani)

"nezaželjen". Pri takih priložnostih vstaši lovije otroke po mestu in jim dajejo po deset dinarjev, da pridejo poslušat "poglavnik" in na ves glas kričat "Zivel Pavelič!", kar tudi snemajo na gramofonradiu. V svojih govorih je, zlasti v prvih, strašno napadal blagokojnega Kralja Aleksandra I., potem bana dr. Šubašiča in podpredsednika dr. Krnjeviča, dočim se sam ni mogel odločiti, da bi napadal dr. Mačeka. To odgovornost je vzel nase Mile Budak. V svojih govorih Pavelič zlasti naglašala, da je on ustvaril "neodvisno" in da morajo samo njegovo voljo ubogati in samo njegovo besede poslušati. Posebej poudarja svoje zaupanje v "izkušene" vstaše, t. j. v tiste, ki so bili v izgnanstvu in odkrito govori, da njim največ veruje.

Pomagači generala Nedića

Angora, 20. oktobra. — Iz vesti, ki prihajajo iz Srbije v Turčijo povzemamo, da so Nemci postavili generalu Nediću še štiri pomagače: Duša-

na Letico za "finance", Veliborja Joniča za prosveto, Marjanoviča za pravosodje in Djura Dokiča za promet.

Širite in priporočajte list "Amerikanski Slovenec!"

Listen to
PALANDECH'S
RADIO BROADCAST
Featuring a Program of
YUGOSLAV FOLK MUSIC
Every Saturday, 1 to 2 P.M.
STATION WHIP
1520 kilocycles (Top of the Dial)

DR. JOHN J. SMETANA
OPTOMETRIST
Pregleduje oči in predpisuje očala
23 LET IZKUŠNJE
1801 So. Ashland Avenue
Tel. Canal 0523
Uradne ure: vsak dan od 9. zjutraj do 8:30 zvečer.

"NA INDIJO"

je ime krasnemu zgodovinskemu romanu, ki ga je spisal ruski pisatelj G. P. Dani-levski. Ta zgodovinski roman, je prav za prav kos zgodovine ruskega naroda in njegovega carja Petra Velikega.

Posebno oni, ki se za slovanstvo zanimajo, naj ta roman pazljivo čitajo. Nam se zdi, da je v teh dneh, ko slovska Rusija bje najkrvavejši boj za svoj obstanek, ta roman, kakor nalašč na mestu. Spoznajete rusko ljudstvo in njegove voditelje. Rusija bo stopila pred vas v drugačnejši luči, kakor pa mislite o njej sedaj.

Opozorite na ta zanimivi roman tudi svoje prijatelje in sošolce, da se tudi oni naroče na list in da bodo čitali ta roman od kraja. Začne v par dneh v "Amerikanskem Slovencu".

MICHAEL TRINKO IN SINOVI

PLASTERING and PATCHING CONTRACTORS
(Pleskarji in popravilni ometa in sten)
2114 West 23rd Place, Chicago, Illinois
Telephone Canal 1090

Kadar imate za oddati kako pleskarsko (plasterers) delo, pokličite nas in vprašajte nas za ceno. Nobena zamera od nas, če daste delo potem tudi drugam. Priporočamo se pa, da daste nam kot Slovencem priliko, da podamo naše cene za delo. Pleskarska dela vršimo točno in za iste jamčimo.

8 knjig za polovično ceno

Imamo na roki kakih 50 izvodov vsake spodaj navedene knjige, katere objavljamo v razprodajo, dokler bodo na roki.

Letos, ko ne bo Mohorjevih knjig iz domovine, imajo ljubitelji lepega berila lepo priliko, da si naroče te knjige, ki jih tu objavljamo za polovično ceno.

- Te knjige so:
- "MALI ANGLEŠKI WEBSTERJEV BESEDNJAK", ki ga uporabljajo v osnovni šoli 30c
 - "CELJE", zanimiv opis mesta Celja in njega okolice..... 40c
 - "NA NOGE V SVETI BOJ", zanimiva knjiga, ki jo je spisal pok. škof Jeglič 30c
 - "OB SREBRNEM STUDENCU" (zanimiva povest) 50c
 - "OČE BUDI TVOJA VOLJA" (Povest iz Istre)..... 50c
 - "TARZANOV POVRATEK" (v sliki in povesti 2. knjiga)..... 45c
 - "OD SRCA DO SRCA" (1. in 2. zvezek) preje..... 50c
 - "ZA DOMAČIM OGNJIŠČEM" (povest) 25c
- Prodajna vrednost \$3.20

Zdaj dobite te knjige, dokler zaloga ne poide za...SAMO... **\$1.60**

Naročila je poslati na:
Knjigarna Amerikanski Slovenec
1849 W. Cermak Rd. -:- Chicago, Illinois

Pisano polje

J. M. Trunk

Tudi pri "Proletarcu" ne morejo predalov polniti vedno le z vojnimi poročili. To preseda in treba je izprememb, kakor je zahteval izprememb tisti kardinal, kateri je prišel pod cesarico Marijo Terezijo na Dunaj, in je prišel tja radi izprememb pri Francu Lotarinškemu, pa je France zavohal radi izprememb, in kardinalu dan za dan postavljaj na mizo le isto prato, in je kardinal zahteval nekaj izpremembe na mizi in pri prati. Meh za smeh.

Izprememb je toraj treba, da bi se nekaj izpremenilo vsaj v predalih časopisa, dasi se nič ne izpremeni.

Malo so pri "Proletarcu" izpremenili robo in jo izpremenili na—molitev. Niso prijatelji molitve, to se razume, le hudi so na molitev, kar se zopet razume, in hudo so hudi, ker neki molijo, da bi zmagal Hitler, drug: pa celo molijo, da bi zmagal šment Stalin, in škofje in nadškofje so, ki tako molijo, škofje same katoliške cerkve in še procesije prirejajo, tu za, tam proti, in resen in iskren in razseden človek pri taki molitveni in procesijskarski zmešnjavi ne ve, ali je mandelc ali bajbca.

Jaz sem le gorski fajmošter v Leadvillu, nisem noben škof ali kaj sličnega, ampak molitev je fajmoštrovska zadeva in procesija tudi, in ker sam olafidral v prostem času že vse gore, sem se ustavil malo, ko so bili pri "Proletarcu" hudi in se jezili na škofovske in nadškofovske molitve, saj spravile take molitve še samega gospoda Boga v nebesih lahko v zadrego, naj mi Bog odpusti, ko sem le fajmošter, ker bi skoroda sam Bog ne vedel, ali naj poslušna na desno, ali na levo uho, in kaj takega je vendar zadrega.

Malo sem pojasnil, da kamor pač sega moja fajmoštrovska slaba in gorska pamet, kako je z molitvijo škofov in kako je z molitvijo sploh.

Molitev sem rekel in trdil, je prazen kikenkoken, ako ni osebnega Boga, če je pa tak Bog, je prav vsaka molitev objektivno dobra, dasi je morda subjektivno slaba roba, ker stari Azteki so molili tam v Mehiki k nekemu Azipucliju, ali Kuzipuzliju, ki je bil slab, ker nared bog.

Dalje sem zapisal, da lahko kdo čez molitev zabavlja kakor kak jesihar, ako sedi pri obloženi mizi ali obloženih mizah, kar je še več. To mojo fajmoštrovsko robo so čitali tudi pri "Proletarcu", in jim ni zameriti, saj vojna poročila morajo tudi pri čitanju presedati. Pa so zgrbančili čela. Prvič, tako so rekli in zapisali, njim prav nič ni, ali ne dajo nobenega ficka za kako srednjeveško in fajmoštrovsko filozofijo, ker njim je šnupe, če je kak Bog, ali ga ni, in njim gre le za tisto godlo pri celo nadškofijskih molitvah, ki je že več ko neumna, ako bi imela godla kaj pameti, ali imeli kaj pameti in soli v glavah, taki nadškofje. Godla je godla, so zapisali, in celo nadškofijska godla je, in amen in pika. S tem so potefitali, so menili, škofijsko godlo in gorskega fajmoštra z njegovo kmetavzarsko filozofijo vred.

(Konec prihodnjic)

— Ali ste že kaj prispevali za ubogo trpeče staro domovino? Ako še ne, položite čimpreje mal dar, domovini na altar!

DRUŠTVO SV. VIDA

štev. 25, KSKJ, CLEVELAND, OHIO

Odbor za leto 1941:

Predsednik: Anton Strniša; Tajnik: Anthony J. Fortuna, 1093 E. 64th Str.; Blagajnik: Louis Krajc.

Društvo zbiruje vsako nedeljo v zboru in spodnjih prostorih stare šole sv. Vida ob 1:30 popoldne. Assessment se prične pobirati ob 1:00. Na domu tajnika pa vsakega 10. in 25. v mesecu. V društvo se sprejemajo katoličani od 16. do 60. leta v odrasli doledeli; v mladinski oddelek pa od rojstva do 16. leta.

Društvo sv. Jožefa

štev. 53, KSKJ, Waukegan, Ill.

41. leto pri K. S. K. Jednoti. Društvene seje se vršijo vsako drugo nedeljo ob 9:30 zjutraj, v šolski dvorani.

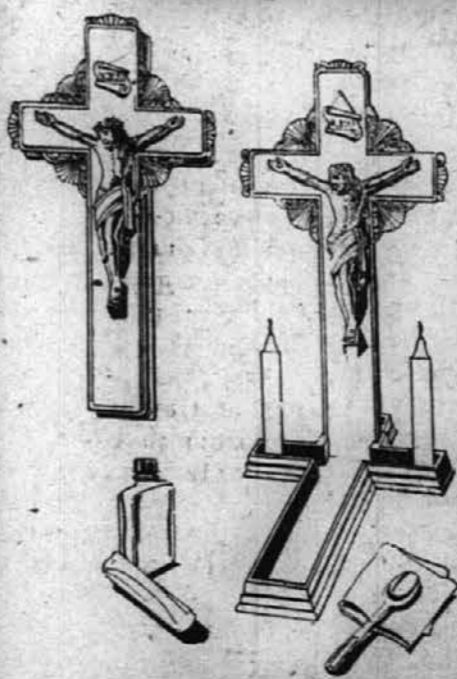
Vsak slovenski katoličan, odrasli in mladi, naj pristopi k naši napredni K. S. K. Jednoti.

Skupno društveno imetje znaša nad \$21,500.00. Članstvo šteje 540 članov (ic).

Za nadaljna pojasnila obrnite se na društveni odbor:

John Miks, predsednik, Joseph Zorc, tajnik, 1045 Wadsworth Ave., North Chicago, Ill. Joseph Petrovic, blagajnik.

KRASEN KRIŽ

kateri tvori pripravo, ki se rabi ob času previdanja bolnikov.

Narejen je po novem praktičnem načinu iz tako zvanega "Wood Fiber" materiala. Visok blizu 11 inčev. Narejen tako, da se vsa priprava, kot svečke, flaška za blagoslovljeno vodo, bato, prtič, žilčke zloži v križ. Nato se načelna ztran križa zapre kot pokrov in imate krasen križ za obesiti na steno. Narejen je v lepi orehovi barvi. Križ je vlit iz lepe svetle medenine.

Te križe so začeli izdelovati pred kratkem kot posebno novelteto in se radi praktičnosti zelo prodajajo.

STANE S POŠTINO: \$2.50

Znesek je poslati v Money order ali čeku z naročilom na:

Knjigarna Amerikanski Slovenec
1849 West Cermak Road, Chicago, Illinois

Rojak se je čudil

kako je mogoče, da njegov sosed Frank ve toliko novega, ve toliko o raznih postavah, zakonih in marsičem drugem. Vse ve in ljudje ga poslušajo ko pripoveduje to in ono v družbi. On sam pa je tak nevednež. Nekega dneva je to "pogrunta". Videl je, da sosed rojak vsak dan stalno čita "Amerikanskega Slovenca", kjer so najnovejše vesti, vsa razna druga pojasnila in pouk o tem in onem. Naročil si ga je tudi on in zdaj je tudi on o vsem točno informiran. Naročite si dnevnik "Am. Slovenec" tudi vi. Stane za celo leto \$5.00, za pol leta \$2.50; za Chicago in inozemstvo \$6.00 letno; za pol leta \$3.00. Naročnino pošljite na:

AMERIKANSKI SLOVENEK

1849 West Cermak Road, Chicago, Illinois